

на тракийската си тема. Имало е нужда отъ силни гарнизони, които да чуватъ завладяванитѣ укрѣпления; при туй българитѣ не могли да противостоятъ срѣщу византийското обсадно искусство, както въ много случаи и византийскитѣ крѣпости не сж оставали не привизимаеми за българитѣ.

Въ този договоръ се говори за опрѣдѣляване на границитѣ (оротесия). Двѣ названия на мѣстности могатъ да се четатъ ясно, Костантия и Макроливада. Първото нѣкои идентифициратъ съ Костенецъ-бана, а други го търсятъ 40 60 килом. отъ Вероя (Стара-Загора) къмъ юго западъ близо до Харманли, между Пловдивъ и Одринъ. Последното мнѣние се вижда да е по вѣрно. Мѣстността Мокраливада или дълга лива да търсятъ при сегашното Узунджова, което е прѣведено на турски и означава дълго поле, на пѣтя отъ Одринъ за Пловдивъ. Тамъ става дума и за трета мѣстность, която не се чете ясно, нѣ се прѣдполага, че е Агатоники. Тя се поставя на сѣверо-западъ отъ Одринъ и се смѣта, че е сжщата съ епископската катедра Аготоники, която се намирала подъ църковното вѣдомство на одринския митрополитъ. Всички тѣзи мѣста се намиратъ на юго-западъ отъ старо-българския пограниченъ ровъ, ясни слѣди на който личатъ и днесъ, начиная отъ Бургаския заливъ до Сазлж-дере близо при Т.-Сейменъ. Обаче мжно може да се каже дали тоя окопъ билъ прокаранъ по туй врѣме, когато българитѣ настоятелно изисквали отъ Византия точното опрѣдѣление на пограничитѣ пунктове. (Подобно нѣщо желаелъ и Крѣмъ, когато испратилъ Драгомира въ Цариградъ да сключи миръ. Друго лице отъ словѣнско происхождение не се споменува у писателитѣ, което да взимало участие до туй врѣме въ уредбата на старо-българското ханство Теофанъ говори, че Крѣмъ угощавалъ само словѣнскитѣ архонти. Всички други лица, които боравили съ нѣкаква длъжностъ въ държавата сж отъ българско потекло). При туй въ този каменненъ надписъ продължаватъ още ясно да се различаватъ словѣни, подчинени на византийската империя и словѣни навѣрно поданици на българитѣ. И като вземемъ въ внимание, че и византийскитѣ писатели прѣзъ първитѣ децении отъ IX вѣкъ ясно различаватъ словѣнитѣ отъ българитѣ, то едва ли ще може да се допусне сжществуването на значително асимилиране на българския елементъ съ словѣнския, както нѣкои напоследкъ